

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 104/2021
09.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету према малолетном АА, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости његовог браниоца адвоката Ђорђа Константиновића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 46/20 од 24.11.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм2 26/20 од 15.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 46/20 од 24.11.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм2 26/20 од 15.12.2020. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 46/20 од 24.11.2020. године, одбијен је, као неоснован, захтев браниоца малолетног АА, адвоката Ђорђа Константиновића од 20.11.2020. године за накнаду трошкова насталих пред судом правног лека, Апелационим судом у Крагујевцу у предмету Кжм1 46/20.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм2 26/20 од 15.12.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца малолетног АА, адвоката Ђорђа Константиновића, изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 46/20 од 24.11.2020. године.

Против наведених решења, на основу члана 483. став 1. и 3. ЗКП, бранилац малолетног АА, адвокат Ђорђе Константиновић, поднео је захтев за заштиту законитости „због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 441. став 4. у вези члана 485. став 4. ЗКП, учињених у првостепеном и другостепеном поступку, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновну одлуку Апелационом суду у Крагујевцу, те да малолетном АА досуди износ од 60.000,00 динара на име састава предметног захтева за заштиту законитости од стране његовог браниоца“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа на основу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Ђорђа Константиновића је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца малолетног се указује на повреду одредбе члана 441. став 4. ЗКП наводима да у време подношења жалбе против првостепеног решења којим је малолетном АА изречена васпитна мера и којим је одређено да трошкови поступка падају на терет суда, није постојао основ из члана 262. став 2. ЗКП у вези члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица за подношење захтева за накнаду трошкова поступка; да је чланом 262. став 2. ЗКП предвиђен преклузивни рок од једне године „од дана правноснажности решења“, за подношење захтева за накнаду трошкова поступка, које, управо због изјављивања жалбе, није правноснажно; да у време подношења жалбе на првостепено решење, дана 31.07.2020. године, бранилац ни на који начин није могао да зна да ли ће уопште било када постојати основ за подношење захтева за накнаду трошкова поступка и колики ће бити будући трошкови пред судом правног лека јер на предметно решење жалбу може изјавити и јавни тужилац, поред браниоца, при чему бранилац не може да зна да ли ће и у ком износу настати трошкови пред судом правног лека. По ставу одбране Апелациони суд у Крагујевцу је произвољно применио материјално право закључивши да се рок од једне године из члана 262. став 2. ЗКП односи само на „истицање захтева за накнаду трошкова у ситуацији када недостају подаци о њиховој висини“ јер, по ставу одбране, окривљени и његов бранилац нису дужни да у жалби против пресуде којом је одлучено о одговорности окривљеног, траже и трошкове жалбеног поступка с`обзиром да је то потпуно бесмислено.

Врховни касациони суд изнете наводе захтев за заштиту законитости оцењује као неосноване из следећих разлога:

Наиме, из списка предмета произлази да је Виши суд у Јагодини решењем Км 15/20 од 11.06.2020. године према малолетном АА изрекао васпитну меру појачан надзор од стране органа старатељства која не може трајати краће од шест месеци нити дуже од две године, с`тим да ће суд накнадно одлучити о њеном престанку, да ће меру спровести Центар за социјални рад „Ћуприја“ у Ћуприји док је оштећени ББ ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парницу. Првостепени суд је одлучио да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем, након правноснажности одлуке. Против наведеног решења Вишег суда у Јагодини Км 15/20 од 11.06.2020. године бранилац малолетног АА, адвокат Ђорђе Константиновић је изјавио жалбу, уз предлог Апелационом суду у Крагујевцу да на седницу већа позове браниоца малолетног АА, али без изношења предлога везано за досуђивање трошкова поступка пред другостепеним судом. Апелациони суд у Крагујевцу донео је решење Кжм1 46/20 од 22.10.2020. године којим је одбијена, као неоснована, жалба браниоца малолетног АА и потврђено решење Вишег суда у Јагодини Км 15/20 од 11.06.2020. године.

Одредбом члана 267. ЗКП, прописано је да о дужности плаћања трошкова који настају код суда правног лека одлучује тај суд сходно, одредбама члана 261-266 тог законика.

Према одредби члана 262. став 1. ЗКП, у свакој пресуди и решењу које одговара пресуди одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Да би о томе одлучио суд правног лека мора имати захтев за накнаду трошкова. Стога у поступку по правним лековима, захтев за накнаду трошкова мора бити истакнут у поднетом правном леку, у конкретном случају у жалби изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Км 15/20 од 11.06.2020. године.

Како је у време изјављивања жалбе браниоцу малолетног АА, адвокату Ђорђу Константиновићу била позната висина трошкова на име састава жалбе по Адвокатској тарифи, а захтев за накнаду истих није истакнут у изјављеној жалби, нити на јавној седници већа за малолетнике Апелационог суда у Крагујевцу одржаној 22. октобра 2020. године, којој је присуствовао адвокат Ђорђе Константиновић, што је и констатовано у сачињеном записнику Кжм1 46/20 од 22.10.2020. године, то у конкретном случају нису били испуњени услови из члана 262. став 2. ЗКП, да се о истима одлучи посебним решењем, па је следствено томе правилно побијаним правноснажним решењем одбијен као неоснован захтев браниоца малолетног АА, адвоката Ђорђа Константиновића за накнаду трошкова насталих код суда правног лека - Апелационог суда у предмету Кжм1 46/20.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да, насупрот наводима захтева браниоца малолетног АА, побијаним правноснажним решењима није повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП, на штету малолетног АА, због чега је захтев за заштиту законитости његовог браниоца адвоката Ђорђа Константиновића, оцењен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић